

full dominical

Església de Menorca

Número 2008 - Any XL - 24 gener 2021

“La violència és autodestructiva sempre. No es guanya res i es perd molt. Exhort a les Autoritats de l'Estat i a tota la població a mantenir un alt sentit de responsabilitat, amb la finalitat de calmar els ànims, promoure la reconciliació nacional i tutelar els valors democràtics arrelats en la societat americana.”

(Papa Francesc, Angelus, 10-01-2021)

paraules del bisbe

BENEVOLENCIA Y AMABILIDAD

Queridos diocesanos:

Me ha llamado la atención que el Papa Francisco hable en su Encíclica “Fratelli tutti” de estas dos virtudes sociales, que quizás habíamos olvidado y que, sin embargo, son un fuerte antídoto frente al individualismo que domina nuestra sociedad.

La virtud de la benevolencia aparece ya en la carta a los Gálatas, entre los frutos que obra el Espíritu Santo en nosotros (5, 22). Consiste en buscar el bien de los demás, desear lo mejor para ellos: su crecimiento, su maduración y su bienestar tanto material como espiritual. La expresión latina es muy ilustrativa porque bene-volere significa literalmente “querer el bien”. Es -explica el Papa- “un fuerte deseo del bien, una inclinación hacia todo lo que sea bueno y excelente, que nos mueve a llenar la vida de los demás de cosas bellas, sublimes, edificantes” (n. 112). Frente a la tentación de clausurarnos en nosotros mismos, hemos de promover el bien, para nosotros y para la humanidad. Sólo así podremos crecer como sociedad.

También la virtud de la amabilidad aparece mencionada por san Pablo en la carta a los Gálatas. Con ello se refiere a un estado de ánimo que no es áspero y duro, sino que

es afable, suave, que sostiene y conforta. Es una manera de relacionarse con los otros, que se expresa en gestos como tener un trato amable, intentar no herir con palabras y gestos, pronunciar palabras amables que alienten y buscar aliviar el peso de los demás (cf. n. 223). Esto último es muy importante: desear descargar a los demás de problemas y preocupaciones, de urgencias y angustias.

El Papa Francisco hace un hermoso elo-

† Francesc, obispo de Menorca

gio de la amabilidad cuando escribe: “La amabilidad es una liberación de la crueldad que a veces penetra las relaciones humanas, de la ansiedad que no nos deja pensar en los demás, de la urgencia distraída que ignora que los otros también tienen derecho a ser felices” (n. 224). Una persona amable nos ayuda a que la existencia sea más soportable: “de vez en cuando aparece el milagro de una persona amable, que deja a un lado sus ansiedades y urgencias para prestar atención, para regalar una sonrisa, para decir una palabra que estimule, para posibilitar un espacio de escucha en medio de tanta indiferencia” (n. 224).

Una sociedad necesita cultivar estos valores, si no quiere acabar dominada por el egoísmo, la violencia, la corrupción y la indiferencia. Vale la pena realizar el esfuerzo de ser benevolentes y amables para hacer posible una convivencia sana. Cuando estas virtudes se hacen cultura y entran en el estilo de vida de una sociedad, se favorecen las relaciones sociales y se abre el camino para buscar consensos y construir puentes (cf. n. 224). Todavía estamos a tiempo de cultivar estas virtudes. “Hay personas que lo hacen y se convierten en estrellas en medio de la oscuridad” (n. 222).

la notícia

Diiumenge de la Paraula de Déu

“El fonament de tota espiritualitat cristiana autèntica i viva és la Paraula de Déu anunciada, acollida, celebrada i meditada en l'Església” (Benet XVI)

El Diiumenge de la Paraula de Déu, proposat pel Papa Francesc en el III Diiumenge del Temps Ordinari de cada any, recorda a tots, pastors i fidels, la importància i el valor de la Sagrada Escriptura per a la vida cristiana.

A través de les lectures bíbliques proclamades en la litúrgia, Déu parla al seu poble i Crist anuncia el seu Evangelí. **Crist és el centre i la plenitud de tota l'Escriptura: Antic i Nou Testament.** Una de les parts essencials de l'Eucaristia és l'escolta de l'Evangelí, punt culminant de la Litúrgia de la Paraula. El Diiumenge de la Paraula de Déu es planteja com una ini-

ciativa pastoral de Nova Evangelització, amb l'objectiu d'animar a la responsabilitat dels creients en **el coneixement de la Sagrada Escriptura** i en mantenir-la viva mitjançant un treball permanent de transmissió i comprensió, capaç de donar sentit a la vida de l'Església en les diverses condicions en què es troba. La formació dels cristians és essencial per relacionar-nos íntimament amb Déu, ser estimats per Ell i estimar-lo, conèixer-lo sempre més i escoltar la seva Paraula. En aquest sentit, **són importants la reflexió, la pregària, el silenci i la lectura de l'Evangelí cada dia per aprofundir en el nostre diàleg amb Déu.**

Diumenge III de Durant l'Any

Lectura del llibre del profeta Jonàs

3, 1-5.10

El Senyor va fer sentir a Jonàs la seva paraula i li digué: "Vés a Nínive, la gran capital, i proclama-hi allò que jo et diré." Jonàs se n'anà a Nínive, tal com el Senyor li havia manat. Nínive era una ciutat grandiosa. Per recórrer-la tota havien de fer tres dies de camí. Jonàs començà a fer una jornada de camí dins la ciutat i cridava: "D'aquí a quaranta dies, Nínive serà destruïda." La gent de Nínive cregué en Déu: proclamaren un dejuni i, des dels més poderosos fins als més humils, es vestiren de sac negre. Déu va veure que de fet es convertien i s'apartaven del mal camí, i es va desdir de fer caure damunt ells la desgràcia amb què els havia amenaçat.

Salm responsorial 24

R: Feis que conegui, Senyor, les vostres rutes.

Lectura de la 1ª carta de sant Pau als cristians de Corint

7, 29-31

Vull dir, germans, que no podem deixar perdre l'oportunitat present. Des d'ara, els qui tenen muller han de viure com si no en tinguessin, els qui ploren, com si res els fes plorar, els qui estan contents, com si res els alegràs, els qui compren, com si no tinguessin res, els qui treuen profit d'aquest món, com si no en traiguessin cap, perquè aquest món que veim amb els ulls passa de pressa.

Lectura de l'evangelí segons sant Marc

I, 14-20

Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la Bona Nova de Déu; deia: "Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creis en la Bona Nova." Passant devora la mar de Galilea, va veure Simó i el seu germà Andreu. Estaven tirant la xerxa a l'aigua, perquè eren pescadors. Jesús els digué: "Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes." Immediatament abandonaren les xerxes i se n'anaren amb ell. Poc més enllà va veure Jaume, fill de Zebedeu, i el seu germà Joan. Eren a la barca repassant les xerxes. Els cridà immediatament, i ells deixaren el seu pare Zebedeu amb els jornalers a la barca, i se n'anaren amb Jesús.

Lectura de la profecia de Jonàs 3, 1-5. 10

El Señor dirigió la palabra a Jonás: «Ponte en marcha y ve a la gran ciudad de Nínive; allí les anunciarás el mensaje que yo te comunicaré» Jonás se puso en marcha hacia Nínive, siguiendo la orden del Señor. Nínive era una ciudad inmensa, hacían falta tres días para recorrerla. Jonás empezó a recorrer la ciudad el primer día, proclamando: «Dentro de cuarenta días Nínive será arrasada». Los ninivitas creyeron en Dios; proclamaron un ayuno y se vistieron con rudo sayal, desde el más importante al menor. Vio Dios su comportamiento, cómo habían abandonado el mal camino, y se arrepintió de la desgracia que había determinado enviarles. Así que no la ejecutó.

Salmo responsorial 24

R: Señor, enséñame tus caminos.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios

7, 29-31

Digo esto, hermanos: que el momento es apremiante. Queda como solución que los que tienen mujer vivan como si no la tuvieran; los que lloran, como si no lloraran; los que están alegres, como si no se alegraran; los que compran, como si no poseyeran; los que negocian en el mundo, como si no disfrutaran de él: porque la representación de este mundo se termina.

Lectura del santo Evangelio según san Marcos

I, 14-20

Después de que Juan fue entregado, Jesús se marchó a Galilea a proclamar el Evangelio de Dios; decía: «Se ha cumplido el tiempo y está cerca el reino de Dios. Convertíos y creed en el Evangelio». Pasando junto al mar de Galilea, vio a Simón y a Andrés, el hermano de Simón, echando las redes en el mar, pues eran pescadores. Jesús les dijo: «Venid en pos de mí y os haré pescadores de hombres». Inmediatamente dejaron las redes y lo siguieron. Un poco más adelante vio a Santiago, hijo de Zebedeo, y a su hermano Juan, que estaban en la barca

repassando las redes. A continuación los llamó, dejaron a su padre Zebedeo en la barca con los jornaleros y se marcharon en pos de él.

el comentari

“Us faré pescadors d'homes...”

En el missatge de l'Evangelí d'aquesta setmana es diferencien dos moments: en un primer moment se'ns anuncia que el “temps de Joan” s'ha acomplert i arriba el “temps de Jesús” (“Regne de Déu”), en un segon moment se'ns mostra la crida de Jesús als primers deixebles.

En un primer moment veiem com l'empresonament de Joan Baptiste no atura el procés sinó que es converteix en l'oportunitat de començar la missió d'aquell de qui el mateix Joan havia dit: “després de mi ve el qui és més fort que jo...”. “Ha arribat l'hora”. Amb l'empresonament de Joan, s'ha acomplert el temps.

En la segona part del relat que hem llegit avui, Jesús crida els seus primers deixebles. Crida a dues parelles de germans, perquè la seva crida és “a la germanor”. La resposta dels cridats és immediata, però hi ha un “detall” que no podem obviar. Per dues vegades s'hi repeteix que “abandonen”: primer les xerxes; després, el seu pare i els jornalers de la barca. Amb aquesta expressió no es vol indicar que pel seguiment a Jesús, sigui necessari abandonar ningú, i manco el pare i companys de la barca. Ni tan sols les xerxes, donat que són cridats a ser “pescadors d'homes”, açò ens pot conduir a una manera equivocada de seguir-lo. El que si ens demana “seguir Jesús” és no abandonar-lo al peu de la creu. “Llavors tots l'abandonaren i fugiren” (Mc 14,50).

“Us faré pescadors d'homes...” Avui tothom vol “pescar”: els comerços volen pescar clients; els partits polítics volen pescar votants; les sectes volen pescar adeptes,...

El monstre que vivia al “llac”, on pescaven aquella gent, engolia els humans, és la Mort, destí fosc de tots els humans. Esdevenir “pescadors d'homes” significa canviar aquest destí per un horitzó de vida (la Bona Nova de Déu). Els evangelis ens presenten Jesús com “guia de pescadors d'homes”.

Vicent Llabrés

El progrés personal

“Des que s’entra en contacte amb l’escoltisme i el guiatge, una persona no para de créixer en cap moment.”

El progrés personal és un dels aspectes bàsics de la pedagogia del projecte escolta i fa referència a un creixement complet de l’infant. Aquest progrés es treballa en el dia a dia dels caus a través de cinc grans aspectes. En primer lloc, el **creixement físic**, que al cau desenvolupem amb les excursions (quan portem la motxilla, juguem, fem manualitats...). En segon lloc, hi ha el **creixement intel·lectual** que nosaltres treballem d’una manera molt vivencial. Estimular la curiositat o ser creatius són aspectes molt importants d’aquest creixement.

En tercer lloc, es troba el **creixement espiritual** que es caracteritza perquè cada filllet o fillleta sigui conscient de si mateix. Mitjançant els textos de reflexió, treballem la introspecció com un element molt important del progrés

personal. La promesa té un paper important en aquest sentit, com a eina perquè s’agafi més compromís. En quart lloc, des del cau també es treballa el **creixement afectiu**. Aquí s’inclou conèixer i reconèixer els propis sentiments i treballar conceptes com l’autoestima o l’empatia. Al cau també es fan activitats per perdre les pròpies pors amb jocs que propicien fer front als nostres temors. En últim lloc, també treballem el **creixement social**, sobretot amb el desenvolupament del sentit de la responsabilitat i del compromís. Per fer-ho és molt important crear el sentiment de pertinença a un grup. El fulard com a símbol d’aquest sentiment sol ser molt important, ja que fa sentir als infants part del grup. Aquest àmbit també inclou la solidaritat, la cooperació i el fet de saber treballar en equip.

L’entrevista a:

YOLA ANGLADA PONS

Entrevistam a na Yola Anglada, membre del Secretariat Diocesà de Missions, perquè ens conti tots els detalls sobre la Jornada de la Infància Missionera, que vam celebrar el passat diumenge 17 de gener.

Quin missatge ens transmet el lema “Amb Jesús a Natzaret. Som família!”?

-Aquest any l’objectiu és recordar als infants que l’Església és família, lloc on s’estima i on som tots estimats. Amb els infants hem anat fins a Natzaret per guaitar a la casa de Jesús i veure com va créixer al costat de la seva família, açò ens ha ajudat a descobrir la missió que cadascú té dins la seva família i amb el fillets i filletes que tant ens necessiten.

Quines activitats s’han realitzat enguany?

-Hem preparat unes activitats adaptades a les circumstàncies actuals. Açò ha suposat nous reptes i experiències: una mica més de feina de taula, l’ús de les noves tecnologies i maneres diferents de relacionar-nos, sempre mirant la part positiva i cercant recursos per estar a prop de tothom

L’activitat ha constatat d’un muntatge de vídeos que es van enviar a totes les parròquies per a poder celebrar la jornada. S’ha demanat una participació més activa per part dels catequistes i rectors, ja que, enguany, els integrants del Secretariat no hem pogut assistir per reconduir l’activitat. L’activitat ha tingut el fil conductor del lema abans esmentat i s’ha dividit en diferents blocs per anar treballant amb els infants, així com els catequistes ho van considerar oportú.

Per què és important celebrar anualment la Jornada de la Infància Missionera?

-Cada any, l’Església celebra aquesta Jornada, promoguda per les **Obres Missionals Pontificies**, amb el desig d’incentivar l’ajuda recíproca entre els infants del món. La Jornada dona als infants un paper protagonista en el servei missioner: ells són els agents, donants i receptors de la tasca missionera. Santa Infància convida els infants a seguir Jesús, els mostra a pensar en les necessitats dels infants de tot el món i a resar per ells, i els inicia en la pràctica de la caritat i la solidaritat amb els altres infants. El seu lema fundacional és **“Els infants ajuden els infants”**.

Com podem ajudar econòmicament als fillets/es d’arreu del món?

-Podem ajudar de moltes maneres. A través de les diferents activitats que es fan anualment: el Domund, Infància Missionera, Menorca Missionera... per tal de recaptar ajudes econòmiques i fer-les arribar a les OMP, que són els encarregats de fer la distribució als països que més ho necessiten. Trobareu més informació a la web: <https://www.omp.es/haz-un-donativo/>. També podeu fer arribar els donatius directament al Secretariat de Missions.

Amb la Jornada de la Infància Missionera els infants tenen l’oportunitat de fer la seva aportació personal, amb el que tenen a la seva lladriola. Per acabar, proposem als infants pregar pels missioners i els infants de tot el món, manifestant desitjos de bondat.

Sonia Febrer Romero

vaig estar malalt i em visitàreu

La cultura del Thanatos

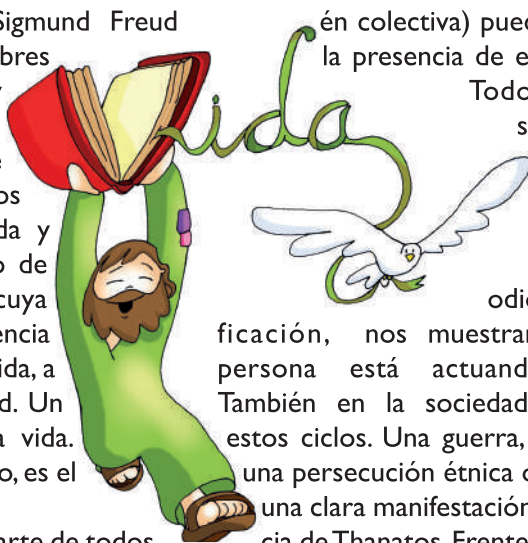
El psicoanalista Sigmund Freud utilitzó los nombres de Eros y Thanatos para referirse a dos instintos básicos que actúan en el hombre. Estos son los instintos de vida y muerte. Eros -el instinto de vida- es un instinto cuya característica es la tendencia a la conservación de la vida, a la unión y a la integridad. Un instinto que tiende a la vida. Thanatos, por el contrario, es el instinto de la muerte.

Ambos instintos son parte de todos los seres vivos y están presentes desde que cada individuo nace. Entre ellos hay una permanente lucha que crea tensión, tanto en el individuo en particular, como posiblemente también en la sociedad humana. En toda vida personal (y también

én colectiva) puede observarse la presencia de estos instintos.

Todos aquellos sentimientos ‘bajos’, como los malos deseos, envidia, crueldad, odio o la descalificación,

nos muestran que en la persona está actuando Thanatos. También en la sociedad observamos estos ciclos. Una guerra, un genocidio, una persecución étnica o religiosa son una clara manifestación de la presencia de Thanatos. Frente a la presencia de una cultura del descarte, que lleva a acentuar más el Thanatos, raíz griega de la que viene la palabra Eutanasia, apostemos por la cultura de la vida, que proteja la dignidad humana y el bienestar colectivo.

L’exposició:

“Retrats d’un poble. El passeig de la Mare de Déu del Toro pel camp i els pobles de Menorca els anys 1953 i 1954”, ara es pot visitar a Ciutadella

L’exposició es pot visitar a l’espai d’art Xec Coll de Ciutadella fins al 2 de febrer. Els horaris de visita són els següents:

- Els matins de dilluns a dissabte de 10 a 13.30 h.
- Els capvespres de dilluns a divendres de 17 a 20 h.

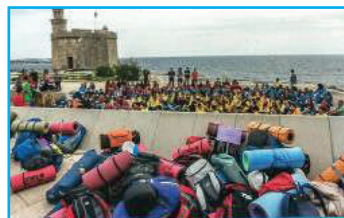
Trobareu un gran recull de fotografies, testimonis, anècdotes d’aquest fet religiós tan important. Animeu-vos a visitar-la!

agenda

✍ Diumenge de la Paraula de Déu

Aquest diumenge, el III del Temps Ordinari, celebrem el Diumenge de la Paraula de Déu. Aquesta jornada ens recorda la importància i el valor de la Sagrada Escripura per a la vida cristiana. El tema d'aquest any està pres de la Carta de Sant Pau als Filipencs: **Mantinguin ferma la Paraula de la Vida!** (Cf. Fil 2, 16).

✍ Celebració del 50è aniversari dels Escoltes

Escoltes de Menorca MSC

Més de 50 anys... sempre a punt

Dissabte 30 de gener, els Escoltes de Menorca (MSC) celebraran el seu 50è aniversari. A la llibreria Pau de Ciutadella, a Sa Llibreria de Ferreries i a la llibreria Sa Catòlica de Maó podeu trobar el seu llibre **“Escoltes de Menorca MSC més de 50 anys... sempre a punt”**, que recull els moments més importants del moviment scout a Menorca des dels seus inicis.

✍ Recollida d'aliments per Càritas

Podeu deixar aliments i productes de primera necessitat a les parròquies i a les cistelles de Càritas que trobareu en alguns supermercats de l'illa. Després seran repartits per les Càritas parroquials a les persones i famílies que ho necessiten. **Gràcies per la vostra solidaritat.**

notícies nostres

Solemnitat de Sant Antoni 2021

El passat diumenge 17 de gener, vam celebrar la festa de Sant Antoni, patró de Menorca. Enguany, açò sí, en unes circumstàncies diferents, amb la suspensió d'algunes actes per mor de la pandèmia (com la processó dels Tres Tocs i les beneïdes), però mantenint les celebracions religioses per a commemorar el fet històric de la restauració del cristianisme a la nostra illa, el 1287.

Missa de Sant Antoni a la Catedral de Menorca

El diumenge matí es va celebrar a la Catedral una Eucaristia presidida pel bisbe Francesc, amb la presència d'alguns fidels i d'alguns músics i cantaires que van interpretar els cants litúrgics. El bisbe va iniciar la seva homilia agraint la tasca dels mitjans de comunicació del Bisbat de Menorca, que van retransmetre l'Eucaristia per IB3 TV, facilitant així que moltes persones seguissin la celebració des de casa.

També va dedicar unes paraules d'agraïment al gran servei humà que estan prestant tantes persones durant aquests mesos marcats per la pandèmia. Monsenyor Francesc va continuar recordant el sofriment que estan passant tantes persones per la pèrdua de persones estimades i per la crisi social i econòmica que està provocant la pandèmia. En

Toni Barber

Toni Barber

aquest sentit, el nostre bisbe va ressaltar que “el 2020 no és un any per oblidar, sinó per aprendre” i va convidar als fidels a créixer en solidaritat, mirant pel bé comú de tots. Finalment, va expressar que són 3 les direccions que ens hem fixat per aquest curs, la primera: potenciar les nostres Càritas (tant diocesana com parroquials), per reforçar el servei i l'atenció als més vulnerables; la segona, tenir cura de les persones que viuen en soledat i la tercera créixer en cooperació amb els països més pobres. Unes línies d'acció que estan emmarcades en la necessitat de ser Església samaritana, sempre disposada a ajudar a tots, i “que confiam a la intercessió de Sant Antoni”.

Sonia Febrer Romero

Celebracions a la parròquia de Sant Antoni Abat de Maó

A Maó també es van dur a terme algunes celebracions a la parròquia de Sant Antoni Abat. Les circumstàncies socio sanitàries actuals no han estat motiu d'impediment per viure uns dies d'especial comunitat al voltant de la devoció al nostre titular i patró de Menorca. Al llarg de tota la setmana la imatge de Sant Antoni Abat, que enguany celebrava el primer aniversari de la seva benedicció, ha presidit per primer cop el presbiteri de la parròquia sobre un “altar” efímer realitzat per voluntaris de la Associació Parroquial de “Nuestro Padre Jesús de la Sentencia”.

Des de la parròquia destaquen la visita de la colla de geganters de Lluçmaçanes, que el dijous capvespre van realitzar el tradicional ball d'honor davant la imatge de Sant Antoni i que podeu veure al seu canal de Youtube. Davant la impossibilitat de poder fer la processó de la vigília de Sant Antoni, el dissabte a les 19.30 h els fidels van resar de forma solemne les primeres Vespres en el seu honor en un ambient d'especial recolliment i pietat. Així mateix, el diumenge es van celebrar dues Eucaristies, una

al matí i una altra al capvespre, demanant al nostre patró la seva intercessió davant aquesta situació de pandèmia, i per afrontar les dificultats actuals amb esperança. A ell ens seguim encomanant per ser capaços de trobar a Déu en totes les circumstàncies i tenir-lo sempre com a prioritat en la nostra vida i en el nostre cor.

Mn. Joan Tutzó Sans

Parròquia Sant Antoni Abat. Maó